

тецъ да ти наложи тѣй наказаніе,—да ти даде епитиміа. Важно е и своето ни наказаніе, но по-важно е онѣй, което ни наложи дѣховныа нашъ Отецъ.

Казватъ нѣкои си: азъ много пѣти сѣмъ приемаахъ епитиміа, но се нѣма полза, за тѣй не щѣ веки да приемамъ; знамъ че не ще да ѣхъ испана. А отъ дѣ ты знаешъ? Ты въ прѣмьнѣлата година не си можалъ да са въздържишъ отъ пороцы; а въ настоящата може въ да са удържишъ. Приемни нѣкой наказаніе по-тежко, дай овѣщаніе по-значително: бори са самъ съ себѣ си, бори са, колко сила имашъ: безъ трѣдъ отъ нищо неможешъ са отѣчи; Царството Божіе само съ трѣдъ са придобыва, и само трѣдолюбивитѣ искатели влѣзатъ въ него 1). Ако при всичкитѣ си стараніа и при всичкитѣ си наказаніа каквито наложишъ на себе си, неможешъ да са отѣчишъ отъ злытѣ си привычки, то и само това е добро дѣло си са силалъ да са отѣчишъ отъ тѣхъ,—и не престанвай отъ да са боришъ съ тѣхъ: ако не сега, то ѣтрѣ, рано или късно, Господъ ще ты помогне да ги надвѣишъ; само сѣрдечно Мѡ са моли, и не отслабвай въ подвига си. А споредъ тѣй, колко злѣ стрѣватъ тѣ Христіене, които не са исповѣдатъ само за тѣй, че подиръ исповѣдъ нещѣтъ можѣ да са въздържатъ отъ пороцы! Защо, дѣматъ тѣ, да поетарамы на дѣховника се иститѣ пороцы? О

---

(1) Мат. 11, 12,